Prezident
Thomas S. Monson

Vzkriesený je

SVEDECTVO PROROKA

Prezident Thomas S. Monson prehlásil: „To, že Ježiš Nazaretský vstal z mŕtvych je pre kresťanský svet jasným hlasom poľnice. Skutočnosť vzkriesenia poskytuje jednotlivcovi i všetkým pokoj, ktorý prevyšuje porozumenie“ (pozri Filipským 4:7).[1]

V nasledovných vyhláseniach sa prezident Monsom delí o svoje svedectvo vďačnosti za Spasiteľovo vzkriesenie a prehlasuje, že vďaka tomu, že Syn premohol smrť môžu všetky Otcove deti, ktoré prišli na zem, znova žiť.

Život po smrteľnosti

„Som presvedčený o tom, že nikto z nás nedokáže pochopiť plný význam toho, čo pre nás Kristus v Getsemanskej záhrade vykonal, ale som každý deň svojho života vďačný za Jeho zmiernu obeť za nás.

V onej poslednej chvíli mohol uhnúť. On to však neurobil. Zostúpil pod všetky veci, aby všetky veci mohol spasiť. Tým nám dal život presahujúci túto smrteľnú existenciu. Vykúpil nás z pádu Adama.

Som Mu z hĺbky duše vďačný. Učil nás ako máme žiť. Učil nás ako máme zomrieť. Zaistil nám spásu.“[2]

Rozptýlenie temnoty smrti

„V určitých situáciách, ako sú veľké utrpenie a ťažká choroba, prichádza smrť ako anjel milosrdenstva. Väčšinou hľadíme na smrť ako na nepriateľa ľudského šťastia.

Temnotu smrti je možné vždy rozohnať svetlom zjavenej pravdy. ‚Ja som vzkriesenie a život,‘ hovorí Majster. ‚Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie. A nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa.‘

Táto útecha – áno, dokonca posvätné uistenie – o živote po smrti môže poskytnúť pokoj, ktorý prisľúbil Spasiteľ, keď uistil Svojich učeníkov: ‚Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje!‘“[3]

Niet Ho tu

„Náš Spasiteľ znova ožil. Stala sa tá najslávnejšia udalosť, ktorá zo všetkých udalostí ľudskej histórie poteší a upokojí najviac – víťazstvo nad smrťou. Bolesť a agónia prežitá v Getsemane a na Kalvárii bola zmazaná. Spása ľudstva bola zaistená. Pád Adama bol napravený.

Prázdny hrob v to prvé veľkonočné ráno priniesol odpoveď na Jóbovu otázku: ‚Keď človek umrie, či môže ožiť?‘ Všetkým, ktorí sú v dosahu môjho hlasu, prehlasujem, že keď človek umrie, bude zase žiť. My to vieme, lebo máme svetlo zjavenej pravdy. . . .

Milovaní bratia a sestry, vo chvíli svojho najhlbšieho žiaľu môžeme nájsť nesmierny pokoj v slovách anjela z oného prvého veľkonočného rána: ‚Niet Ho tu, lebo vstal.‘“[4]

My všetci budeme žiť znova

„Smejeme sa, plačeme, pracujeme, hráme sa, milujeme, žijeme. A potom zomrieme. . . .

A mŕtvymi by sme aj zostali, ak by nebolo Muža a Jeho poslania, áno Ježiša z Nazaretu. . . .

Z celého svojho srdca a hĺbky mojej duše pozdvihujem hlas v svedectve ako jeho zvláštny svedok a vyhlasujem, že Boh žije. Ježiš je Jeho Syn, Jednorodený Otcov v tele. On je naším Vykupiteľom, je naším Prostredníkom u Otca. To On zomrel na kríži a vykúpil nás z hriechov. On sa stal prvým ovocím vzkriesenia. Pretože On zomrel, my všetci budeme žiť znova.“[5]

Osobné svedectvo

„Prehlasujem svoje osobné svedectvo, že smrť bola podrobená, víťazstvo nad hrobom bolo získané. Kiež sú tieto slová posvätené Tým, ktorý ich vyplnil, a tak sa stali skutočným poznaním pre všetkých. Pamätajte na ne. Uchovávajte si ich v srdci. Vážte si ich. Vzkriesený je.“[6]

POZNÁMKY:

1. „He Is Risen“, *Liahona,* apríl 2003, 7.
2. „Na rozlúčku“, *Generálna konferencia apríl 2011,* 134 – 135.
3. „Now Is the Time“, *Liahona,* január 2002, 68; pozri tiež Ján 11:25 – 26; 14:27.
4. „Vzkriesený je“, *Generálna konferencia apríl 2010,* 107, 109; pozri tiež Jób 14:14; Matúš 28:6.
5. „Ja viem, že žije Spasiteľ“, *Generálna konferencia apríl 2007,* 29 – 30.
6. *Liahona,* apríl 2003, 7.

UČENIE Z TOHTO POSOLSTVA

Potom, ako sa podelíte o citáty z posolstva prezidenta Monsona, poukážte na svedectvo, ktoré vydal o pravom zmysle Veľkej noci. Môžete členom rodiny položiť nasledovné otázky: „Čo pre vás znamená, že žijúci prorok v dnešnej dobe svedčí o týchto pravdách? Ako ich môžete uplatňovať vo svojom živote?“ Uvažujte o tom, že vydáte svedectvo.

MLÁDEŽ

Znova ho uvidím

Morgan Webeckeová

Ocko zaistil, že sme všetky deti cítili, že sme jedinečné. Miloval nás a nebolo pre neho ťažké odpustiť nám. Robil čo mohol, aby sa uistil, že každý z nás je šťastný, a dával nám jasne najavo, že pre nás chce len to najlepšie. Veľmi som ho ľúbila.

Keď som bola v šiestej triede, ocko zomrel pri autonehode. Moju rodinu i mňa to veľmi zlomilo. V našej rodine zostalo veľké prázdne miesto. Ocko bol tým, o koho som sa opierala, tým jediným, za ktorým som išla, keď som mala problémy. Namiesto toho, aby som vyhľadala pomoc, zostala som nahnevaná a ubolená. Nakoniec som sa rozhodla, že to bola Božia chyba. Prestala som čítať písma a modliť sa. Chodila som na zhromaždenie len preto, lebo to chcela mama. Chcela som byť čo najďalej od Nebeského Otca.

Potom som po prvýkrát išla na tábor Mladých žien. Bola som rada, že som stretla nové priateľky, ale stále som nečítala písma. Posledný večer sme mali svedecké zhromaždenie. Pocítila som niečo, čo som už veľmi dlhý čas necítila: Ducha. Obdivovala som dievčatá, ktoré vstali a vydali svedectvo, ale ja som zostala sedieť, pretože som si myslela, že žiadne nemám. Náhle som však pocítila, že mám vstať. Otvorila som ústa, nevediac, čo poviem. A tak som povedala, že som vďačná za tábor Mladých žien. Zrazu som si uvedomila, že hovorím, že viem, že Ježiš Kristus pre mňa zomrel a že môj Nebeský Otec ma miluje, a že Cirkev je pravdivá.

Naplnil ma úžasný pokoj. Kvôli tomuto zážitku môžem teraz povedať, že viem, že uvidím znova môjho ocka, vďaka Spasiteľovmu uzmiereniu a vzkrieseniu.

© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Všetky práva vyhradené. Vytlačené v Nemecku. Anglický originál schválený: 6/11. Preklad schválený: 6/11. Preklad *First Presidency Message, April 2012.* Slovak. 10364 176

Milovať, dohliadať a posilňovať

Preštudujte si tento materiál, a ak je to vhodné, porozprávajte sa o ňom so sestrami, ktoré navštevujete. Použite otázky, aby ste pomohli posilniť vaše sestry a učinili zo Združenia pomoci aktívnu súčasť vášho vlastného života.

Viera, Rodina, Útecha

Navštevujúce učiteľky, rovnako ako Spasiteľ, slúžia jedna druhej (pozri 3. Nefi 11:15). Vieme, že sme vo svojej službe navštevujúcej učiteľky úspešné, keď naše sestry môžu povedať: (1) moja navštevujúca učiteľka mi pomáha duchovne rásť; (2) viem, že moja navštevujúca učiteľka sa úžasne stará o mňa a o moju rodinu; a (3) ak mám problémy, viem, že moja navštevujúca učiteľka mi s nimi pomôže, bez toho, aby som ju o to prosila.[1]

Ako môžeme ako navštevujúce učiteľky milovať sestry, dohliadať na ne a posilňovať ich? Tu je deväť návrhov, ktoré sa nachádzajú v 7. kapitole v príručke *Dcéry v Mojom kráľovstve: História a dielo Združenia pomoci*, ktoré pomôžu navštevujúcim učiteľkám slúžiť ich sestrám:

- Denne sa modlite za ňu a za jej rodinu.
- Vyhľadávajte inšpiráciu, aby ste s ňou i s jej rodinou zoznámili.
- Pravidelne ju navštevujte, aby ste zistili, ako sa má a aby ste ju mohli utešiť a posilniť.
- Často sa s ňou kontaktujte tým, že ju budete navštevovať, zatelefonujete jej, napíšete jej list, e-mail, SMS správu a prejavíte jej jednoduché skutky láskavosti.
- Privítajte ju na cirkevných zhromaždeniach.
- Pomôžte jej, keď je v núdzi, keď je chorá alebo v iných naliehavých prípadoch.
- Učte ju evanjelium z písiem a z Posolstva Navštevujúcich učiteliek.
- Inšpirujte ju tým, že jej dávate dobrý príklad.
- Podávajte vedúcej Združenia pomoci správu o svojej službe a o duchovnom a časnom blahu sestry, ktorú navštevujete.

Z našej histórie

„Navštevujúce učenie sa stalo pre ženy Svätých neskorších dní po celom svete prostriedkom na to, aby milovali, starali sa a slúžili — ‚konali na základe tých sympatií, ktoré Boh zasadil do [nášho] vnútra‘, ako učil Joseph Smith.“[2]

Sestra, ktoré prednedávnom ovdovela, povedala o svojich navštevujúcich učiteľkách: „Počúvali ma. Utešovali ma. Plakali so mnou. A potom ma objali. . . . Pomohli mi dostať sa z hlbokého zúfalstva a depresie počas tých prvých mesiacov osamelosti.“[3]

Pomoc s časnými úlohami je tiež forma služby. Prezident Brigham Young na generálnej konferencii v októbri 1856 oznámil, že pionieri s ručnými vozíkmi sú uväznení v hlbokom snehu vo vzdialenosti asi 435 – 595 km. Požiadal Svätých neskorších dní v Salt Lake City, aby ich zachránili a „zamerali sa výhradne na tie veci, ktoré voláme časné“[4].

Lucy Meserve Smithová zaznamenala, že ženy si priamo v tabernákli vyzliekli svoje teplé spodničky a pančuchy a navŕšili ich na vozy, a poslali ich mrznúcim pionierom. Potom zhromaždili postele a oblečenie pre tých, ktorí neskôr prídu iba s niekoľkými použiteľnými vecami. Keď skupiny s ručnými vozíkmi dorazili, budova v meste bola „naplnená zásobami pre nich“[5].

POZNÁMKY:

1. Pozri Julie B. Becková, „Dúfam, že toto budú moje vnučky (a vnukovia) vedieť o Združení pomoci“, *Generálna konferencia október 2011*.
2. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 112.
3. *Daughters in My Kingdom,* 119 – 120.
4. Brigham Young, „Remarks“, *Deseret News,* 15. októbra 1856, 252.
5. Pozri *Daughters in My Kingdom,* 36 – 37.

Z písiem

Lukáš 10:38 – 39; 3. Nefi 11:23 – 26; 27:21

Čo môžem urobiť?

1. Ako môžem zistiť, čo potrebujú moje sestry?

2. Ako moje sestry zistia, že mám o ne hlboký záujem?

Pre viac informácií choďte na reliefsociety.lds.org.

© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Všetky práva vyhradené. Vytlačené v Nemecku. Anglický originál schválený: 6/11. Preklad schválený: 6/11. Preklad *Visiting Teaching Message, April 2012.* Slovak. 10364 176